

ಜೆ.ಎಸ್. ಶಿವರುದ್ರಪ್ಪ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಚೆನ್ನೀರ ಕಣವಿ

(ಶಬ್ದದೋಳಗಳ ನಿಶ್ಚಯ, ಪುಟ 59). ಈ ಎಚ್‌ರದಲ್ಲಿಯೇ ಕಣವಿಯವರ ಸ್ವಜನಶೀಲತೆ ತೀರ್ಯಾತೀಲವಾಗಿತ್ತು.

1949ರಲ್ಲಿ ಕಣವಿಯವರ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ ‘ಕಾವ್ಯಾಕ್ಷೇ’ ಪ್ರಕಟವಾಯಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನಡಿ ಬರೆದಿರುವ ದ.ರಾ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ: ‘ಕಣವಿಯವರ ಕವಿತೆಗಳಲ್ಲಿ ಜೀವಂತ ಗತಿಯಿದೆ, ಮಾತಿಗೆ ಅಭ್ಯಕಟ್ಟಿ ಇದೆ. ಅಲ್ಲ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಲ್ಲ, ಮಹತ್ವಿನ ಕಡೆಗೆ ಸೆಳೆತವಿದೆ. ಅವರ ಬೇಳೆವ ಮನಸ್ಸು, ಅರಂತಕರಣವೂ ವಿಕೃತ ಕ್ಷೇಳಬದಿಂದ ಮುದುಡಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ; ಏಪರಿಂತ ವಿಚಾರಗಳಿಂದ ಹರಿತವಾಗಿಲ್ಲ’. ಕಣವಿಯವರ ಸಮಗ್ರ ಕಾವ್ಯದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಬೇಂದ್ರೇಯವರು ಆರಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಗುರ್ತಿಸಿದಂತೆ ತೋರುತ್ತಾರೆ. ಕಣವಿಯವರ ಮೊದಲ ಸಂಕಲನ ಪ್ರಕಟವಾದ ಕಾಲ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ‘ನವ್ಯ’ ಮಾಗಿ ತಲೆದೋರುತ್ತಿದ್ದ ಸಂದರ್ಭ. ಬೇಂದ್ರೇಯವರ ಮಾತುಗಳಿಗೆ ಆ ಹಿನ್ನಲೆಯಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ಕಣವಿಯವರು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯಪಯಣದಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಾದ ಬದಲಾವಣೆಯ ಫಟ್ಟಗಳನ್ನು ಹಾದು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ: ಎಲ್ಲ ಪಲ್ಲ ಟಗಳಿಗೂ ತಮ್ಮದ್ದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂತು ಸ್ವಂದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ, ಯಾವ ಬಗೆಯ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳಿಗೂ ಕಟ್ಟಬೀಳಿದೆ ಜೀವನಾನುಭವವನ್ನೇ ಮೂಲದ್ವಾರ್ವಾವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವನಪ್ರಿಯಿಗೂ ಇತ್ತಾತ್ತ್ವಕ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಒತ್ತನವಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಆಕ್ರಮಣಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಅರಂತಕರಣದ ‘ಜೀವದ್ವಾನಿ’ ಕಳೆದುಹೋಗಲು ಬಿಡರೆ, ಗದ್ದಲ ಗೊಂದಲಗಳ ನಡುವೆಯೂ ಸಮಚಕ್ತಿವನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಅನುಭವವಲಯಗಳಿಗೂ ಮುಕ್ತವಾಗಿ ತೆರೆದುಕೊಂಡು ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸುತ್ತ ಬಂದಧ್ವನಿ ಕಣವಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆಯ ವಿಶಿಷ್ಟತೆ. ಈ ಮನೋಭಾವವನ್ನು ಕೆಲವರು ‘ಸಮನ್ವಯ’ ಎಂದು ಕರೆದ್ದಾಂತಿ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ, ಕಣವಿಯವರ ಪ್ರತಿಭೆ ‘ಸಮನ್ವಯ ಸ್ವರೂಪ’ದ್ದಲ್ಲ; ಬದಲಾಗಿ ‘ಸಮಾಹಿತ ಸ್ವರೂಪ’ದ್ದು. (ಕಣವಿಯವರ ಒಂದು ಕೃತಿಯ ಹೆಸರು ‘ಸಮಾಹಿತ’). ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ